

Заклад дошкільної освіти № 3 «Ведмежатко»
Шосткинської міськради

Доповідь

«Упровадження гуманістичних та патріотичних ідей В.Сухомлинського в освітній процес дошкільного закладу»

(до педради)

Підготувала вихователь

ШДНЗ № 3 «Ведмежатко»

Педенко В.Г.

2023 р

Основним завданням дошкільної освіти є виховання національних почуттів і патріотизму у дітей - виховання дитини як свідомого громадянина, державотворця, української національної культури, екологічно грамотної людини, з високим рівнем політичної та правової культури, доброго сім'янина.

Патріотичне виховання у дошкільному навчальному закладі здійснюється через національно – патріотичні куточки, міні-музеї груп, заняття в музеях міста, родинні свята і Дні родини у дитсадку, святкування визначних дат, ознайомлення з національними міфами та символами, участі в різноманітних громадських акціях патріотичного змісту, що є одним з основних засобів становлення дитини-патріотата сприяють формуванню любові до родини, дитячого садка, рідного міста, України.

Важко не погодитись з висловом В. Сухомлинського «Любов до Батьківщини починається із захоплення красою того, що бачить перед собою дитина, чим вона милується, в що вкладає частку своєї душі. Захоплення красою землі, де жили діди і прадіди, де нам судилося прожити життя, повторити себе в дітях, постаріти і піти в землю, яка народила нас – це найважливіше емоційне джерело любові до Батьківщини».

Василь Олександрович сформулював завдання для вихователя — «відкрити перед кожним вихованцем усі джерела, якими живиться могутнє почуття любові до Батьківщини. Це і природа рідного краю, слово рідної мови, культ Матері і Батька, Мала Батьківщина, її історичне та героїчне минуле, працелюбність».

Гартування маленького патріота проходить також шляхом формування уявлень про назву рідного міста, найближчих вулиць, столиці нашої Батьківщини, про її визначні місця. Діти старшого дошкільного віку ознайомлені з державною символікою України (прапор, герб, гімн), людьми, які прославили нашу країну та характерними рисами українського народу (миролюбність, доброзичливість, гостинність, працелюбність, тощо). до історії та культури своєї країни.

Ознайомлення дошкільників з рідним містом та прилеглими територіями, починаючи з молодшої групи, сприяють цільові прогулянки та екскурсії "Люби і знай свій рідний край", під час яких вихователі вчать любити своє місто, природу, знайомлять з народними майстрами. Вихователі приділяють належну увагу ознайомленню дошкільнят з державною символікою України, виховують повагу до них.

Впровадження національно-патріотичної педагогіки, ідей та творчої спадщини В.О.Сухомлинського є пріоритетним напрямком діяльності тиждень «Дорогою В.О.Сухомлинського» (заняття, бесіди, читання творів, розв'язування проблемних ситуацій за змістом творів Сухомлинського, консультації для батьків, родинно-методичний захід, присвячений до дня народження великого педагога);

- з нагоди дня інвалідів - зустріч з молодою людиною з обмеженими можливостями "Чужого болю не буває";
- зустрічі з учасниками АТО, заходи: «Листівка для воїна», «Обереги для захисників»;

Вихованню у дітей загальнолюдських цінностей, почуття патріотизму сприяє театралізована діяльність, читання та бесіди за творами В.Сухомлинського. Діти розуміють красу і мелодійність української мови, розуміють значення таких цінностей, як чуйність, милосердя, повага до батьків, свого роду, оточуючих.

Дійсно, перевертаючись в героїв казок дошкільнята набувають позитивних і позбуваються негативних рис характеру. Саме прості, наближені до життя казки виявляють усе краще, що вже є у кожної дитини.

Слухаючи казку, уявляючи її, дитині стає зрозумілим те, що потребує додаткового пояснення. «Дитина переломлює отриману інформацію через свій світ, через своє оточення, надає йому цілісного значення, де один з вимірів є патріотизм. Саме у казці ненав'язливо, у доступний спосіб формуються почуття, поняття, які з часом змінюються, шліфуються, стають

переконаннями дитини, а згодом дорослої людини» - вважав В.О.Сухомлинський.

Виховання у дитини патріотизму, любові до Батьківщини, завдання не тільки закладу освіти, а й родини.Робота з казкою вдома сприятиме зростанню авторитету батьків серед дітей. У колі сім'ї дитина слухає батьків, бачить приклад духовної поведінки і формує власне бачення світу. Виховуючи дітей за допомогою казок, вихователі та батьки допомагають їм краще адаптуватися в навколишній дійсності, долати труднощі та проблеми, що виникають у житті.

Залучення батьків до роботи з казкою є одним з напрямів співпраці закладу освіти з сім'єю на засадах педагогіки партнерства. Завдяки партнерському підходу батьки мають можливість долучитися до освітнього процесу, окреслити спільний погляд з педагогами на розвиток дитини, вчасно і правильно реагувати на її проблеми, розуміти її вподобання та життєві орієнтири, усвідомлювати власну відповідальність та обов'язки.

На сьогодні ефективною формою включення батьків до співпраці з закладом освіти вважається упровадження технології проєктування моделі партнерської взаємодії з сім'єю.

Прикладом співпраці закладу та батьків на засадах педагогіки партнерства є методичний стартап «Патріотична Ромашка», в основі якого групах педагоги спільно з батькамитворчо підійшли до реалізації завдань патріотичного виховання в закладі і в родині через використання творчої спадщини В.Сухомлинського.

У педагогічній спадщині Сухомлинського провідне місце займає ідея гуманізму, людяності і доброчинності. Педагог переконливо стверджує, що виховання гуманізму, людяності повинно стати одним із завдань діяльності школи і дитячого садка здійснюватися через творення людям добра. В центр виховного процесу Сухомлинський поставив особистість. Основою його концепції є повага і довіра до дитини, визнання її унікальності та права на власний вибір. Найголовнішим, найглибшим і найміцнішим надійним

каменеєм педагогічної системи Сухомлинського, є виховання у кожного вихованця поваги до самого себе. Він вважав, що до того часу, поки є самоповага, існує колектив. Коли зникає повага до себе – немає ні особистості, ні колективу, одухотворених благородними цілями, а є випадкове збіговисько. На його думку, повага до людської гідності і виховання самоповаги є сферою педагогічної творчості і великого інтелекту педагога.

Головна мета виховання – всебічний розвиток особистості. Важливим напрямом всебічного розвитку особистості є розумове виховання, яке потрібне людині не тільки для праці, а й для повноцінного духовного життя. Тому в процесі навчання дітей треба спонукати до самостійної пізнавальної діяльності, до самоосвіти. Цю роботу слідпочинати з малих літ, формуючи в дітей допитливість. Вважав, що навчання не повинно бути для дитини тягарем, а повинно бути радісною працею.

Виховання дітей Сухомлинський називав “школою сердечності”. Він радив педагогам і батькам вчитид ітей добру, любові, милосерддю. Для цього треба, щоб діти постійно бачили гуманістичний зміст вчинків і поведінки тих, хто їх оточує: рідних, близьких, вчителів, дорослих. Дитина не повинна виростати байдужою, черствою, нечулою, вона має зростати у постійному піклуванні про оточуючий світ рослин, тварин, людей, доглядати і допомагати їм.

Значної уваги Сухомлинський надавав проблемі дитячого колективу. Найголовнішим принципом життя виховуючого колективу проголосив розвиток гуманістичних взаємин між дітьми, створення здорової духовної спільності разом з повагою до кожної особистості. Найголовніше в колективістському вихованні вбачав у взаємному духовному збагаченні дітей, турботі про кожного члена колективу.